USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **E. S.**, zast. Mgr. Tomášem Krejčím, advokátem, se sídlem Pařížská 204/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2023, č. j. 4 Az 1/2023-41,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Dne 31. 7. 2023 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena kasační stížnost žalobce (stěžovatele) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2023, č. j. 4 Az 1/2023-41, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí ze dne 5. 12. 2022, č. j. OAM-185/ZA-ZA11-K01-R2-2021, jímž žalovaný rozhodl o neudělení mezinárodní ochrany stěžovateli podle § 12, § 13, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Dne 18. 9. 2023 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání stěžovatele, jímž bere prostřednictvím svého zástupce svou kasační stížnost proti předmětnému rozsudku městského soudu v plném rozsahu zpět.

[3] V souladu s dispoziční zásadou, která ovládá správní soudnictví, může navrhovatel disponovat řízením nebo jeho předmětem a může tedy i vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (viz § 37 odst. 4 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud má s ohledem na obsah podání za to, že se stěžovatel rozhodl vzít svůj návrh zpět, neboť projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje žádné pochybnosti, a dané podání má rovněž veškeré ostatní náležitosti ve smyslu § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o tom, že se řízení o kasační stížnosti zastavuje.

[4] V souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení v případě jeho zastavení právo na náhradu nákladů; to neplatí, byl-li podaný návrh vzat zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele. V daném případě však

není ze zpětvzetí kasační stížnosti ani z jiného podkladu ve spise zřejmé, že by zpětvzetí kasační stížnosti bylo možné připisovat chování žalovaného, a nejedná se ani o zastavení řízení pro uspokojení navrhovatele ve smyslu § 60 odst. 3 ve spojení s § 62 s. ř. s. Nejvyšší správní soud tedy dle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

[5] Stěžovatel v podání, jímž vzal kasační stížnost zpět, žádal vrácení uhrazeného soudního poplatku, ze spisu však nevyplývá, že by byl soudní poplatek uhrazen. Podle § 11 odst. 2 písm. i) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, je cizinec v řízení ve věcech mezinárodní ochrany od soudního poplatku osvobozen [a toto osvobození se dle § 11 odst. 3 písm. e) téhož zákona vztahuje rovněž na řízení o kasační stížnosti], soud tedy stěžovatele k úhradě soudního poplatku v této věci vůbec nevyzýval.

P o u č e n í :
Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně 25. září 2023

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu